

Ostvarivati prava iz tovarnog lista može treća osoba samo kad je na valjan način prijevozna isprava na trećega prenesena (npr. cesijom i sl). U smislu odredbe čl.66, st.1. Zakona o prijevozu na željeznicama (Sl.l.SFRJ, br.55/65 i Narodne novine SRH, br.52/71) prijevozne troškove: vozarinu, dodatak na vozarinu, naknade za sporedne usluge željeznice, i druge troškove nastale na putovanju plaća željeznici pošiljalac ili primalac, subjekti iz ugovora o prijevozu. Nadalje prema posebnoj odredbi st.11, čl.65, cit. Zakona kol-sku dangubu nastalu zbog toga što carinske radnje nisu izvršene u odredjenom roku željeznici je dužna platiti stranka koja je prouzročila odugovlačenje, tj. pošiljalac ili primalac kao subjekti iz ugovora o prijevozu. U konkretnom slučaju, kako to proizlazi iz tovarnog lista, tuženo špeditersko poduzeće nije subjekt iz ugovora o prijevozu, pa dosljedno tome ne stoji s tužiteljem - vozarom ni u kakvom obligacionom odnosu. Zbog toga je osnovan tuženikov prigovor pomanjkanja pasivne legitimacije, pa je uvažanjem opravdane žalbe tuženoga pobijanu presudu valjalo preinačiti i tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti, te odlučiti kao u dispozitivu.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.VI-Sl-185/73-2
od 9.III 1973.

Vijeće: Vojislav Polovina, dr Ernest Vajić, Oskar Franić

Prijevoz željeznicom - Plaćanje manje naplaćene vozarine - Primalac je dužan željeznici doplatiti manje naplaćenu vozarinu za upotrebu kola odredjene nosivosti koja je kola naručio pošiljalac - Ovo i pod pretpostavkom da tako velika kola nisu bila potrebna za prijevoz robe - Željeznica nije dužna ispitivati da li su naručena kola zaista bila potrebna - Primaočev prigovor na zahtjev željeznice da se doplati manje naplaćena vozarina ne može se smatrati reklamacijom

Tužitelj je željezničko transportno poduzeće, a tuženik je primalac pošiljke.

Utruženo potraživanje tužiteljevo od 183,50 din. predstavlja manje plaćenu vozarinu za pošiljku koja je za tuženika stigla iz inozemstva (iz Ostrave - Hlavni preko Madjarske) prema medjunarodnom tovarnom listu br.1985 od 30.IX 1971; kad je tužitelj naknadno utvrdio da je propustio uzeti u obzir da je pošiljka stigla vagonom nosivosti 49 tona, pa je stoga svojim pozivom br.606/72, koji je glasom priloženoga reversa tuženik primio 13.III 1972, pozvao

tuženika da utuženu razliku vozarine plati, kome se pozivu tuženik nije odazvao. Prigovorima protiv platnog naloga prvostepenog suda broj Pl-39786/72. od 18.VIII 1972, izdatog po tužiteljevoj mandatnoj tužbi podnešenoj 11.VIII 1972, kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju utuženi iznos spp, tuženik se usprotivio tužbenom zahtjevu jer da je tužba preuranjena, budući da je na poziv tužiteljev da plati manjak vozarine podnio reklamaciju prema kojoj je tužitelj bio dužan prethodno donijeti svoju odluku, a svoju reklamaciju tuženik osniva na tumačenju u TTV br.9/71, jer za težinu od 2162 kg, kolika je bila spomenuta pošiljka, nije bio potreban vagon od 49 tona.

U osvrtu na tuženikove prigovore tužitelj je istakao da željeznica nije imala nikakvog udjela u pogledu upotrebe vagona kojim je pošiljka iz inozemstva stigla, jer narudžbu vagona vrši pošiljalac ili primalac pošiljke.

Prvostepenom presudom usvojen je tužbeni zahtjev i osnažen platni nalog, jer prvostepeni sud smatra prigovore tuženikove neosnovanima.

Protiv presude podnio je žalbu tuženik iz svih razloga predvidjenih u čl.343.ZPP. U žalbi ponovo ističe prigovore iz svojih prigovora protiv platnog naloga, a posebice ističe da je željeznica znala o kakvoj se pošiljci radi, pa je ona odlučila koja će kola za prijevoz pošiljke staviti na raspoloženje. Stoga predlaže da se pobijana presuda ukine, podredno preinači.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

Bitnih povreda parničnog postupka ovaj sud nije našao, a niti ih sam tuženik u žalbi ističe.

Činjenično stanje, kako ga je utvrdio prvostepeni sud, tj. da je pošiljalac spomenuta kola naručio - protivno uostalom ni tuženik ne dokazuje - kao i da tužitelju pripada utuženi iznos u ime manje naplaćene vozarine s obzirom na vrstu kola - koji iznos tuženik takodjer nije osporio - tuženik s obzirom na čl.436-k novele ZPP i ne može pobijati.

Nema takodjer ni povrede materijalnog prava, pa ni s razloga koji ističe tuženik, naime da je tužba preuranjena, jer se ovdje ne radi o reklamaciji, tj. o zahtjevu za povrat preplaćene odnosno neosnovano zaračunate vozarine, već o protivljenju tuženikovu tužiteljevom zahtjevu za platež manje zaračunate vozarine.

V.V.